

forslaget er stillet saaledes, at der indrømmes den Arbejdsberettigede Udpantningsret for det omhandlede Bederlag, saavel naar det fastsættes ved Afsløsningsmændenes Kjendelse eller ved en for disse indgaaet Overenskomst, som naar det er bestemt ved de Overenskomster, der frivillig og uden at forelægges Afsløsningsmændene, indgaaes mellem Parterne. Forsaavidt der under den 2den Behandling af Sagen blev udtalt den Øtring, at det synes at være noget særøget for Forholdene paa Landet, at man med Hensyn til disse ikke finder Betænkelse ved at underkaste sig Udpantningsret, medens udenfor disse det Modsatte er Tilfældet, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at der vistnok heller ikke udenfor hine Forhold vises Uvilje mod Udpantningsret, men Sagen er, at det ikke staaer til Parterne at vedtage Udpantningsret, uden hvor der er udtrykkelig Lovhjemmel, der berettiger dertil. Var dette ikke Tilfældet, vilde man vistnok ogsaa i andre Forhold vedtage Udpantningsret, en Indrømmelse, der meget vil lette Forholdet mellem Debitor og Creditor og bidrage til at styrke Creditforholdene i det Hele. Men, som bemærket, kan denne Ret ikke vilkaarlig vedtages ved Contract, Noget, der er statueret saavel ved flere Præjudicater, som ogsaa udtrykkelig er udtalt i Forordningen af 9de Marts 1838 § 3 og i Forordningen af 8de Juni 1840 om Amtsskueoppebørslers § 27. En anden Sag er det, at flere af de Love, hvorved Landboforholdene i den senere Tid ere ordnede, have indrømmet Parterne Adgang til at vedtage denne Ret, og at dette er saa, troer jeg bør billiges.

Blechingberg: Forsaavidt jeg har Deel i det Ændringsforslag, som foreligger, maatte jeg dog tillade mig i Forbindelse med den ærede anden Landssthingsmand for 7de Valgfreds (Nyholm), hans Øtring, at bemærke følgende. Thinget vil erindre, at i begge disse Sager, som ere nær beslægtede med hinanden, baade Sagen om Afsløsningsret af Gaardsmandshøveriet, og Sagen om Afsløsningsret af Pligtarbejde for Huse, var stillet Ændringsforslag, som gik ud paa, at den Passus i § 4, hvortil her sigtes, skulde modtage en forandret Redac-

tion, navnlig i den Retning, at det skulde hedde „den Nytte, som den til Arbejdet Berettigede skjønes virkelig at have havt, eller som det andet Forslag gik ud paa, „skjønes at have havt af det ham tilkommende Arbejde.“ Da nærværende Sag sidst blev behandlet, vandt dette Forslag ikke Bifald, men mødte endogsaa den Indvending, at man ved Huusmandsarbejdet ikke maatte overse, at den personlige Arbejdsdygtighed her var særdeles vigtig, og at man ved at underkaste Lovden denne Forandring, hvorom her er Spørgsmaal, kunde komme til et Resultat, der ikke vilde være rigtigt, navnlig naar man saae hen til Forskjelligheden i den personlige Arbejdsdygtighed. Dette foranledigede, at jeg i Foræning med de øvrige Landssthingsmænd, som have deeltaget i at stille dette Forslag, fandt det rigtigt at indstille til Thingets Overveelse, om ikke Hensigten kunde naaes ved en Bestemmelse, der var rettet derpaa, uden der ved at møde en saadan Indvending, hentet fra den forskjellige personlige Arbejdsdygtighed. Vi formeente, at denne Betragtning dog ikke kunde nægtes at have meget for sig, at der i dette som i lignende Forhold kunde staae Ting paa Papiret, som aldrig vare traadte ud i Livet, og da flere kyndige Medlemmer, som leve i Forholdene, og kjende, hvad dertil hører, med Kraft have udtalt sig i den Retning, maatte det naturligtvis staae den Anskuelse Indgang og det har ogsaa havt en væsentlig Indflydelse under den anden, med nærværende beslægtede, Sag, hvor Thinget har billiget den Indstilling, der var gjort, endogsaa i stærkere Udtryk end dem, hvori jeg har dristet mig til at udtale denne Tanke, idet der nemlig er blevet vedtaget, at Loven skulde redigeres paa det omhandlede Sted saaledes, at det kommer til at hedde: „den Nytte, som den til Arbejdet Berettigede skjønes virkelig at have havt af det ham tilkommende Arbejde.“ Skal der nu være en Overensstemmelse imellem de 2 Love, saa forekommer det mig, at man ikke kan lade denne Afgjørelse, som den foregaaende Sag har faaet, ude af Betragtningen ved at bestemme sig i nærværende, og idet man har bestræbt sig for at undgaae denne Indvending, der mødte den ved